

# INGEZONDEN.

## NOG EENS „SHAW'S DOCTOR'S DILEMMA”.

Het schijnt mij zeer moeilijk een debat te voeren omtrent de *werkelijke* meening van den schrijver SHAW, betreffende zijn dramatische creaturen. Gesteld dat mej. POS en ondergeteekende bijv. aan den schrijver vroegen, of hij alle medics „verdorven” beschouwt, dan zouden zij wellicht met een geestige paradox naar huis worden gestuurd — en elk behield een persoonlijke visie op de zaak.

Ik zou dus nu een woordenstrijd met mej. POS kunnen aangaan over het begrip „verdorvenheid”, (in casu der optredende medici), wat mij echter niet erg aanlokt en ook weinig zin heeft. Mijn meening, dat de door SHAW geteekende doctoren eenzijdig naar den moreel-ongunstigen kant zijn geteekend, blijft ongerept. SHAW zou zich niet tegen de personen, maar tegen het systeem der ziekenbehandeling gericht hebben, meent mej. POS. In het tooneelstuk zelf ontdek ik toch eigenlijk weinig van dezen „systeemstrijd”, maar betreft het bijna uitsluitend den persoonlijken belangstrijd der dramatis personae.

Maar, waartegen ik in hoofdzaak ben opgekomen en ook, naar ik meen, heb aangetoond, is, dat het „dokersdilemma” geen dilemma is, dat eenige praktische beteekenis heeft voor de medische moraal, maar — verwaterd door een *opeenvolging* van onwaarschijnlijkheden: onvoldoende serum — voldoende serum — inspuitingsphase! — wordt tot het doodgewone dilemma van een man, die meent kans te zien zich de begeerde vrouw te verwerven door een moord, welke ongestraft blijft, daar de dader *toevallig* dokter is. Dat de door dr. RIDGEON genomen beslissing rechtvaardig zou zijn, zooals mej. POS schrijft, kan mijn medisch begrip niet beamen. Want ik meen toch, dat aan het slot van het 3de bedrijf, zoowel voor DUBEDAT als dr. BLENKINSOP plotseling voldoende serum aanwezig heet te zijn en de dood van DUBEDAT dan bewerkt wordt door opzettelijke onjuiste behandeling (inspuiting negatieve phase!), zoodat het door mej. POS genoemde of — of motief, *hetwelk in het 1ste bedrijf nog bestond*, dan reeds is vervallen. Kunst kan nabootsing der werkelijkheid zijn. Met SHAW's „Doctors Dilemma” is dit m.i. niet het geval. Was dit wel alzoo, dan zouden wij de problemen duidelijk en zuiver moeten kunnen aanvoelen, waarbij wij gaarne, zooals ik reeds eerder uitdrukkelijk opmerkte, een technisch-medische onjuistheid, zelfs als deze het geheele dilemma beheerscht, aanvaarden. Wij zouden den strijd moeten beleven (mensch-dokter, dokter-mensch), zooals wij dit doen in bijv. SCHNITZLER's „Professor BERNHARDI”.

De strijd, dien dr. RIDGEON voert, is echter de strijd van Sir COLENSO RIDGEON. Uit de tendenz dezer SHAW-kunst is geen werkelijkheid op te bouwen. Natuurlijk heb ik met de stelling „SHAW—DUBEDAT” geen *absolute* vereenzelving bedoeld. Alleen meen ik dat speciaal, waar de schilder de doctoren en hun begrippen hekelt, beider opinie niet ver van elkaar afwijkt. En juist dit medische gedeelte van het werk had mijn bijzondere aandacht.

Mijn hoofdzakelijk betoog, dat, hoewel in het werk de, zij het zwakke, zielestrijd van een medicus behandeld wordt, de opgeworpen strijdpunten geen begrippen raken, ook maar iets te maken hebbend met geneeskundige moraal, handhaaf ik ten volle.

Stadskanaal.

B. A. HARDENBERG.

De gedachtenwisseling over dit onderwerp is thans gesloten.

Red.

## DE WAARDE DER BLOEDGROEPEN.

Indien iemand het onderneemt een vrij fellen aanval te doen op een van de langzamerhand wel definitief bezet lijkende vooruitgeschoven posten der wetenschap, dan heeft zulk een aanval voor den belangstellenden buitenstaander allicht een romantisch tintje, en misschien zullen degenen, die omtrent de sterkte der